

Høringsutalelse pliktsystemet

Innspill til ekspertgruppen om betydningen av aktivitetsplikten

Utalelsen vår ble vedtatt enstemmig av Vestvågøy formannskap 29.september 2016

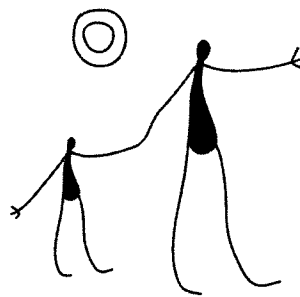
Den norske fiskerinæringen baseres på evigvarende ressurser som forvaltes av fellesskapet gjennom myndighets reguleringer. Samfunnets forventninger til fiskeri- og sjømatnæringen er høye, og næringen er svært viktig for sysselsettingen og verdiskapningen nasjonalt, og naturlig nok for mange lokalsamfunn langs kysten.

Leveringsplikten, aktivitetsplikten og bearbeidingsplikten er en pakke av tiltak for at trålere med leveringsplikt skulle sikre anlegg som bearbeider fisk, stabil råstofftilførsel når fisken står langt ut i havet. Dette handler om rederienes rettigheter og plikter nedfelt i konsesjonsvilkårene, ikke ulikt annen råstoffbasert industri som f.eks fordelaktige kraftkontrakter til kraftkrevende industri.

For filetindustrien med tilknyttede trålere er det særdeles viktig at eierskapet synliggjør forpliktelsene, ved at det er en vertikal eierstruktur eller tilsvarende mellom industri og flåtedelen. Det er aktivitetsplikten knyttet til landproduksjon/industri som er det sentrale verktøyet. Det gir konsernet frihet til å tilpasse kjøp til sin industrivirksomhet fra kystflåten og eventuelt tredjelandts leveringer, opp mot enge trålerleveranser. Det gir stor frihet for tilpasning av råstoffkjøp, men en forpliktelse til å tilføre råstoff fra egne trålere når alternativ råstoffleveranse uteblir.

Målet om at Norge skal være verdens beste sjømatnasjon, kan derfor ikke reduseres til krav om bedriftsøkonomisk lønnsomhet alene i ett ledd av verdikjeden, men også at det legges til rette for høy grad av verdiskapning fra "sjø til munn"

I år 2000 var torskekvoten 193 400 tonn, i 2014 443 737 tonn. I 1970 var det ca 100 filetanlegg nå er det 3 store og 6 til 7 mindre filetfabrikker igjen. Dette viser at det har vært en betydelig strukturering av den landbaserte industriaktiviteten.

Myndighetene kan også stimulere til økt verdiskapning ved positive reguleringsiltak som ekstra kvotetillegg for levering av ferskt råstoff til videre industribearbeiding, kvotetillegg for fiske utenom hovedsesonger og liknende tiltak.

Vi trenger økt verdiskaping og helårige arbeidsplasser langs kysten. Dette gjelder både i fiskeflåten og på land. Arbeidsplasser i fangstleddet og på landsiden må derfor sees i sammenheng for å sikre bærekraftig økonomi i næringen. Dette vil bidra til økt innovasjon og over tid økt konkurransekraft.

Den samlede effekten av de foreslåtte endringene vil føre til en dramatisk endring i måten vi forvalter fiskeriressursene i Norge. I et langsiktig perspektiv vil kystsamfunnene tape store verdier dersom trålfisken knyttet til spesifikke industrianlegg forsvinner, selv om kommunen kompenseres med noen millioner for å "selge ut industriarbeidsplasser."

Fiskeressursene tilhører felleskapet, og skal komme kystens folk til gode ,hvor en moderne, innovativ og konkurransekraftig industri får utvikle seg.

Remi Solberg
Ordfører